

достное воскресѣніе, преклонилъ сиротѣ главѣ своѣ, и се помолилъ Бг҃ъ, молейкисе видѣлазъ єднѣ бл҃гоуспѣнна жена, таа была бл҃гаа мѣи и дѣа, рекла мѣ: За ради твоѣ добры работы и многое терпѣніе твоѣ помилова те Гд҃ь и оуслыша те, рѣчи на твоѣте срѣдници, да те занесатъ оу црква Бг҃ородична предъ ікѡна нѣзина, и тамъ молисе, кѣ да видишь поможь Бж҃їа, и такъ оучини, и совершениу и зараве, ѡиде домм, бл҃годарилазъ Бга и Бгоматерь.

☪ исцѣлѣвшемъ прокаженномъ и ѡшедшемъ въ мнѣтырь,

Ч Ъ Д О 58.

Монахъ некой именовъ Ядамъ оу монастырь живый добръ, никомъ нищѣ слѡ не оучинилъ, ималъ любовь на законъ Бж҃їи, и многъ се радовалъ, кога читалъ самъ, или дрѣгїи братъ чюдеса; или похвали Бгоматери; многъ се наслаждалъ, а не послѣдки манжи; по многъ ѡстаналъ безъ истиа слѣшаики, или читанки дѣшевноу, така живеалъ, той монахъ се разболѣлъ до смѣрть, єденъ ѡ братїи молилъ го, да мѣ каже, какъ се сподобилъ таковъ даръ Бж҃їи; говори мѣ Ядамъ: Кога самъ былъ дѣте оу школи, ималъ самъ краста на глава, течеше толкѣ смрадъ, никой не можѣлъ, да терпи, и за това ималъ самъ жалость, многъ стока похарчилъ, и нищѣ не ми помѡже, ама самъ терпѣлъ таа печаль, и Бга бл҃годарилазъ самъ єкїи патъ, кога ходѣхъ оу школо мнѣхъ по край єднѣ црква Бцы, и молилъ самъ се на многъ време; и ѡ црква ни кой патъ ѡстаналъ; и оу єдна ноць оучинимъсе, да клѣпалъ за оутрена, и станалъ и ѡидѡхъ оу таа црква, щѡ рекохъ на прѣшъ, и найдѡхъ и затворена, и се застоалъ предъ црквата и се мо-